

Szabó J. Róbert lelkipásztor | 2021. 03. 28. | János szemével 1.

MIÉRT KÖVETED JÉZUST?

János 12,12-19.

KEDVES TESTVÉREIM!

1. Bevezetés

János szemével. Ezt a címet adtuk sorozatunknak. Ezen a nagyhéten János evangéliumának egyes történetei segítségével jutunk el virágvasárnaptól egészen húsvéthétfőig, és tekintjük át Jézus szenvedéstörténetének egyes állomásait a negyedik evangélium írójának, a szeretett tanítványnak a „szemével”. Hogyan látta, hogyan élte meg ő mindazt, ami Jézussal és Jézus körül történt? Erre keressük a választ virágvasárnaptól-húsvéthétfőig!

FELOLVASNI A JÁNOS 12,12-19-ET!

2. Provokál Jézus?

A **pészah**, az a nyolcnapos ünnep, ami a felszabadulás emlékét őrzi, és azt idézi, hogy Izrael gyermekei a kétszázötven esztendő után kivonultak Egyiptomból. **Jézus erre az ünnepre időzítette nagy belépőjét** és vonult be Jeruzsálembe, amikor akár egy millió zsidó zarándok is lehetett a városban. Az a Jézus, aki eddig rejtette Messias voltát, az, aki eddig elutasította, most elfogadja a királynak járó ünneplést. Miért teszi ezt Jézus? Miért „provokálja” ellenségeit? Jézus ezzel a tetteivel állásfoglalásra akarja készíteni ellenségeit is, követőit is. Egyértelmű választ vár mindenkitől: *kinek tartják őt az emberek?* Ő a megígért Messias, vagy sem. De tette egy nagyon mély és szimbolikus jelentést is hordoz!

3. Egy 500 éves prófécia

Körülbelül 500 évvel Jézus születése előtt a zsidó nép a babiloni fogságból visszatérhetett az Ígéret Földjére. Hetven esztendeig voltak száműzetésben őseik hitetlensége miatt. Nem sokkal visszatérésük után Isten Zakariás prófétán keresztül beszélt népével. **Térjete vissza hozzám, akkor én is visszatérek hozzátok!** ^{Zak. 1,3.} – szöveg Isten üzenete. Zakariás bűnbánatra szólította fel az embereket, és beszélt egy olyan időszokról, amikor majd megjelenik a Messias, Izrael igazi királya. Ezt írta: **Teljes szívvel örülj, Sion leánya! Ujjongj Jeruzsálem népe, örvendezve kiálts! Nézd, Királyod jön hozzád! Győztes Királyod jön, az Igazságos. Mégis alázatos és szelíd, samárháton ül, nem lovon. Samárcsikón jön, teherhordó állat csikóján.**

^{Zak 9,9.}

Amikor a tömeg látta Jézust egy samárcsikó hátán bevonulni Jeruzsálembe, eszükbe jutott Zakariás jóvendőlése. Az eljövendő király **békét hirdet a népeknek** ^{9,10.}, **szabadon bocsátja foglyaidat** ^{9,11.}, **oltalmazza népét, győzelmet aratnak** ^{9,15.} és **Megsegíti őket Istenük, az ÚR azon a napon.** ^{9,16.}

4. Hamis váradalmak

500 évvel Zakariás jövendölésének elhangzása után az ünneplő tömeg tehát tanúja a prófécia beteljesedésének. Sokan közülük láthatták az ő jeleit és csodáit, hallották, hogy **Lázárt kihívta a sírból, és feltámasztotta a halálból.** ^{Jn. 12,17.} És most izgatottan várták, hogyan teljesedik be a jövendölés második fele. A Messiás király hogyan állítja helyre a békét, hogyan hoz szabadságot, miként arat győzelmet a gyűlölt Róma felett és miként segíti meg őket személyes életükben, meggyógyítva betegségeiket, megoldást adva egzisztenciális problémáikra. Azt várták, hogy a király elkezdje uralkodását, és végre elkezdődjön a Zakariás-jövendölés ígérte béke és jólét korszaka. Ezért kiáltják ujjongó lelkesedéssel: **Hozsánna! Áldott, aki jön az Úr nevében, Izráel Királya!** ^{12:13.}

Ezek a váradalmak azonban nem teljesedhettek be, mert eleve hamis váradalmak voltak. Jézus nem egy földi királyságot akart helyreállítani egy egészen más győzelemre készült. Az ünneplő tömeg, és ebbe beleértjük az apostolokat is, valójában *valami mást várt* Jézustól, és ezt a *várt mást* ünnepelte azon a vasárnapon. Amikor pedig nem kapta meg azt a *várt más valamit*, akkor becsapottnak érezte magát és csalódottan fordult el Jézustól.

5. Mi vajon mások vagyunk?

Igen?! Nekünk nincsenek hamis elvárásaink, amiket talán meg sem fogalmazunk, de azok mégis áthatják Krisztus követésünket? Nem él talán ott bennünk, hogy mert másokkal ellentétben követjük Jézust, ezért jár valami többlet figyelem és többlet kegyelem cserébe? A hit nélkül élőkkel szemben a nehéz időkben egy kis kivételezés, a bajban egy kis előny, valamiféle külön isteni gyorssegély?

Mi valójában miért is követjük Jézust? Nem valamiért, amit várunk tőle? Nekünk tényleg nincsenek hamis váradalmaink, amelyek ugyanúgy kudarcot vallanak idővel? Mert az ilyen „*valamit váró hit*”, megrendül, szertefoszlik abban a pillanatban, ha nem kapja meg azt, amit (el)vár Jézustól.

6. Tévedéseink

A hamis váradalmak mögött két alapvető tévedés áll. Ezek a tévedések ott éltek a virágvasárnapi tömeg szívében is. **Első tévedésük az volt,** ami sokszor a miénk is, hogy tk. **Jézus van értünk és nem mi vagyunk Jézusért.** Az ujjongó tömeg is így gondolkodott: „*Az eljövendő király azért jött, hogy nekünk jobb legyen, úgy ahogyan azt mi elképzeltük. Hiszen a király értünk van!*” Majd ahogyan teltek a napok: *Micsoda?! Nem azt akarja beteljesíteni, amit szerintünk kellene?!* S már zúgott is a „*feszítsd meg!*”, mert Jézus galád módon nem azt tette, amit elvártak tőle. És mi nem ugyanígy gondolkodunk sokszor?!

A virágvasárnapi tömeg **második tévedésük az volt, és ez a miénk is,** hogy azt gondoljuk: **tökéletesen ismerték Istent!** *Mi vagyunk az Isten népe, ki érthetné nálunknál*

jobban az Úr terveit és szándékait? - gondolták, de amikor Jézus nem töltötte be a váradalmaikat, már zúgott is a „*feszítsd meg!*”, mert Jézus galád módon nem azt tette, amit elvártak tőle.

7. Van élet a csalódás után?

Mert a tévedésekre épülő hamis váradalmak csalódáshoz vezetnek. Ugye te is voltál már úgy, hogy nem értetted Istent? Nem értetted mit és miért engedett meg az életedben. Amikor hited alappillérei megrendültek, mert szöges ellentétbe kerültek a megtapasztalt valósággal. Én így voltam ezzel Édesapám halálakor. Olyan ígérekre alapoztam, amelyek arra buzdítottak, hogy amit hittel kérek, azt megadja Isten. Dörömböltem, jajveszékelttem, soha annyira nem imádkoztam, soha annyit nem imádkoztam, mint akkor. És?! Az Édesapám meghalt. Nem értettem. Miért biztat Isten imádságra, ha azután nem hallgatja meg?! Isten hogy lehetne a szeretet Istene?

A csalódásom választás elé állított: hátat fordítok Istennek, mert nem azt tette, amit elvártam tőle, vagy elfogadom, hogy tévedtem, mert Isten nem azért létezik, hogy mindig azt tegye, amit én jónak gondolok. Küzdelmes hónapok voltak ezek. Birkóztam hittel és hitelenséggel, haraggal és keserőséggel. Közben újra kellett tanulnom magamat, és meg kellett ismernem a Biblia valódi Istenét. Nem azt, akit magam tákoltam össze számomra kedves bibliai versekből.

A virágvasárnap ujjongó tömeg is válaszút elé került, fel kellett (volna) tenniük a kérdéseket: *Tudunk hinni egy olyan Istenben, aki nem az, akinek eddig gondoltuk? Aki merőben más? Akinek útjai nem mi útjaink? Akinek céljai nem a mi céljaink? Akinek a győzelem, a békesség valami egészen mást jelent? Aki nem úgy akar király lenni, ahogyan mi akarjuk?* S már zúgott is a válasz: **Vidd el, vidd el, feszítsd meg!** Pilátus ezt mondta nekik: **A ti királyotokat feszítsem meg? A főpapok így válaszoltak: Nem királyunk van, hanem császáruk!** Jn. 19,15.

8. Miért követed Jézust?

Lehet, hogy lélekben te is ott állsz a virágvasárnapi tömegben. Ma ujjongó örömmel kiáltod a többiekkel: **Hozsánna! Áldott, aki jön az Úr nevében, Izráel Királya!** ^{12:13} Erősen hiszed, hogy Jézus azért jött, hogy megváltoztassa az életedet, a helyzetet. Igen, Jézus megteheti ezt, ha akarja. De valóban csak ezért követed Jézust? Valamiért, amit remélsz, amit vársz tőle? És ha nem válik valóra az álmod? Lélekben te is beállsz azok közé, akik pusztulásukat követelték?

Philip Yancey amerikai keresztény író **Csalódás Istenben** című könyvében arról ír, miközben Istenben való csalódásunkkal foglalkozunk, elfelejtjük, hogy Isten rengetegszer csalódott bennünk, onnantól kezdve, hogy az első emberpár ellene szegült. És tényleg! Igaza van Yancey-nek! A Biblia telis-tele van Isten csalódásaival abban, akit az egész teremtett világnál és minden teremtményénél jobban szeretett! És mit

tett Isten? Lemondott rólunk? Hátat fordított nekünk? Nem! Nem és nem! Ezek helyett inkább emberré lett Krisztusban, aki az életét adta azért, hogy Istennek ne kelljen többé csalódnia bennünk!

9. Befejezés

Egy idézettel szeretném befejezni, amit **Szakács Gergely Attila** lelkipásztor testvérem éppen Yancey könyvével kapcsolatban írt: *„Dönteniük kell. ... ha tudunk hinni a valódi Istenben, és nem abban a képben (bálványban), amit magunknak kitalálunk róla, akkor új távlatok nyílnak Istennel való kapcsolatunkban. Akkor eljutunk a teljes rábízás, odaszánás, önátadás döntéséhez. Meglátjuk, hogy az isteni valóság több és teljesebb, mint az, amit mi földi valóságnak, szubjektív realitásnak élünk meg. Akkor megváltozik a nézőpontunk és Isten szemével kezdjük el nézni önmagunkat és a környezetünket. Belátjuk, hogy rengeteg mindent nem értünk és nem is fogunk érteni Isten döntéseiből és cselekedeteiből vagy épp passzivitásából. És közben megismerjük azt az Istent, akiről valóban szól a Biblia. Aki az egyedül létező.”¹ ÁMEN*

¹ <https://www.parokia.hu/v/csalodas-istenben/> (Utolsó letöltés: 2021.03.27)